

פרשת וירא < 84 > י"ד בחשון התשע"ב

גילוי דעת

לפי לא מעט מים ורעזו רגליכם נהיה יחדיו

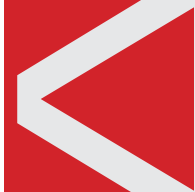
סגור

מיזם הנישואים של צהר שמחתן כ-2,000 זוגות בשנה, נסגר השבוע.
הרב רפי פוירשטיין ממייסדי הארגון באחד על אחד

תורת החינוך

ח"כ זבולון אורלב קורא לבנות מסגרת חינוכית מאחדת לציונות הדתית

איך לבחור מסגרת חינוכית לילד - הרב אליקים לבנון לבנון משיב
מדורת השבט עם המלצות השבוע
חזיה קוסטינגר מציעה להתחיל כל שינוי בהדרגה

אבי קנטרוביץ > מנכ"ל תנועה כהלכה

הכן את עצמך ואת ילדיך לחורף (כתבה שלישית)

נהיגה בחורף מחייבת אותנו להתנהגות שונה. מצד אחד אנו מודעים לתנאים המכבידים על הנהיגה, ומאידך החורף לובש ומשנה צורה ללא הודעה מוקדמת. גשם חזק וברד, שלוליות מים וערפל, סופות חול ורוחות צד עזות, מיסוכים על השמשות כמו נתזי מים, בוך או אדים - כל אלה מפתיעים אותנו בכל חורף מחדש.

בואו ונתכונן לחורף כראוי:

- < נוודא שצמיגי הרכב תקינים ולא נהסס להחליפם. זכרו: צמיגים הם בסיס הרכב.
- < נבדוק את המגבים ("וישרים"). מגב לא תקין יוחלף ללא דיחוי.
- < נקפיד לנקות את השמשות ואת הפנסים הקדמיים והאחוריים.
- < נתעדכן בתחזית מזג האוויר לפני הנסיעה.
- < נתאים את מהירות הנסיעה לתנאי הדרך והסביבה ונימנע מעצירות פתאומיות ומפניות חדות.
- < בנהיגה בגשם חזק נשמור מרחק גדול יותר - כ-3 שניות - מכלי הרכב שלפנינו.
- < בנהיגה בערפל או בגשם חזק מאד, נפעיל אור ערפל אחורי (האור האדום המסנוור) נוסף על אור המעבר הקדמי.
- < כאשר קיים עיבוי פנימי - אדים על השמשה - נשתמש באוויר או במיזוג לשמשה הקדמית, ובמפשיר אדים חשמלי לשמשה האחורית. כדאי גם לרכוש מטליות מיוחדות המאפשרות ניקוי טוב של האדים ללא השארת סימנים.
- < כשנושבות רוחות צד חזקות, יש להאט את מהירות הנסיעה ולהקפיד לאחוז את ההגה היטב בשתי הידיים.
- < לשלולית ניכנס רק לאחר שבדקנו כי אין בכך סיכון, מבחינת עומק השלולית ועצמת זרימתם של המים.
- < את השלולית נעבור בנהיגה בהילוך נמוך ובלחיצה רצופה על דוושת התאוצה. בצאתנו מהשלולית נבדוק מיד את תקינותם של הבלמים.

בנהיגה ובהתנהגות נכונה - נעבור את החורף בשלום.

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של **תנועה כהלכה** מסובסדות ע"י **קרן אביה**: 09-7745758, 054-4836343

על פי נתוני הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים:

בשבוע שעבר נהרגו בכבישי ישראל 4 בני אדם. בואו נעשה לזה סוף!

לגלילות זיכרון

לע"נ אביה יהושע גולדברג ז"ל

גלילון 84
פרשת וירא
י"ד בחשוון
התשע"ב

תמונת שער:
"יקח נא מעט מים
ורחצו רגליכם"
וירא י"ה, ד'

התמונה בשער צולמה ע"י ברק כץ

רוצים לראות תמונה שצילמתם על שער גילוי דעת?
שלחו לנו תמונה הקשורה לפרשת חיי שרה
למייל: gdaat@pisrael.com
וציינו: עבור תמונת שער.
בכל שבוע תתפרסם תמונת שער שישלחו הקוראים.
אולי זו תהיה התמונה שלכם!

**הגיליון מוקדש לרפואת
שירה מרים בת הילה**

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת:

ר' אליקים צלל גולדברג ז"ל

הרב בנימין אייזנר זצ"ל

הרב בנצי נמט זצ"ל

הרב חנן פורת זצ"ל

הדלקת נרות > ירושלים 4:06 תל אביב: 4:24 חיפה: 4:14
צאת השבת > ירושלים 5:20 תל אביב: 5:22 חיפה: 5:19

הוצאה לאור: קרן אביה

הפקה ופרסומות: פרסומי ישראל

לפרסום, למודעות ולהנצחות: איתן הקר

02-5350915 ■ gdaat@pisrael.com

עריכה: טל איתן ■ **ע. עריכת לשון:** מרב הולצמן

עיצוב: תמי כהן

תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד

© כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

■ נא לא לקרוא בשעת התפילה ■ נא לשמור על קדושת הגיליון

■ כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים

גילוי דעת וסקר העלונים הגדול

בשנים האחרונות הפכו עלוני השבת לחלק בלתי נפרד מהנוף בבתי הכנסת. בציבור הדתי-לאומי יש קשת רחבה של סגנונות ושל ניואנסים הבאים לידי ביטוי בעלונים. חלפו כבר למעלה משלושה עשורים מאז יצא העלון הראשון לבתי הכנסת וכיום, ברוך ה', יש שפע עלונים.

בשבוע שעבר קיימה מערכת אתר "כיפה" www.kipa.co.il סקר מקיף על מנת לקבל תמונת מצב עדכנית על הרגלי הקריאה ועל אחוזי החשיפה של כל אחד מעלוני הציבור הדתי-לאומי. תוצאות הסקר מציבות את עלון גילוי דעת במקום הראשון בקרב הקוראים הצעירים, וכאחד משלושת העלונים הנקראים ביותר במגזר הדתי-לאומי בשכלול הכללי.

גילוי דעת, היצא לאור על ידי "קרן אביה" לזכר אביה יהושע גולדברג, הינו העלון הצעיר ביותר - רק בן שנה וחצי - בקרב עלוני השבת, מה שהופך את תוצאות הסקר למחמיאות במיוחד!

תודה

לכל קוראיו שבחרו בעלון השבת גילוי דעת
לאחד משלושת העלונים המובילים
ולצעירי המגזר הדתי שגילו דעתם
ובחרו בנו במקום הראשון
בסקר העלונים הגדול
של אתר כיפה

מבצע Cool

פרסומי ישראל

1+1 מתנה!

קונים שמיכת פוך יחיד פריד אקסלוסיב
ומקבלים שמיכת פוך יחיד פריד Cool מתנה

פריד
לשינה טובה

פתח תקוה - אלכסנדר ינאי 3, א.ת. סגולה דיזיין סנטר - הלחי 2 בני ברק - מגדלי קני-ברק רחוב אהרונביץ 2 תל-אביב
- קינא ג'ורג' 87 פינת שלמה המלך 2, תל-אביב - יהודה הלוי פינת אלנבי ראשל"צ - אזה"ת מערב לישנסקי 17 פינת סחרוב
רחובות - מתחם בילו סנטר רמת השרון - סוקולוב 90 רעננה - מרכז תיא, המסגר 6 נתניה - קניון הדרים חדרה - הנשיא
64, פינת הגיבורים ירושלים - מרכז כלל רח' יפו 97, ירושלים - קניון תלפיות, יד החרוצים 18 באר שבע - מרכז RED דרך
חברון 66 קרית גת - מתחם ישר סנטר חיפה - גרנד קניון, קרית - מתחם חוצות המפרץ (מול אולמי הנסיכה) נהריה
- קניון נהריה, הארית 2 תפן - בנין נוף א. תעשייה מגדל תפן חצור הגלילית - אתעשיה כביש ראשי (בניין לוגל)
קריית ספר - טובי 052-7125590

רשת שומרת שבת

www.frid.co.il | 1-700-50-60-50

התבטלות מוחלטת, כמו שאמר: "ואנוכי עפר ואפר" - אין במחשבותיי כלום לעומת ציווי הקב"ה.

משום כך, נסיון העקדה לגבי אברהם אבינו היה גדול יותר מאשר לגבי יצחק. נסיון העקדה הכתיר את אברהם אבינו כגדול המאמינים, ואת האמונה הגדולה הזאת הנחיל לבניו.

יהי רצון שנזכה כולנו לסגל לעצמנו את המעלות הגדולות של אבותינו הקדושים. אכן, ברוך ה' זכינו שיש לנו ציבור, ובמיוחד בני נוער, שמזכירים למסור את נפשם על גאולת ארצנו ועל השבתה לידי עם ישראל מתוך מסירות נפש גדולה, עד שנזכה לראות את קץ גאולתנו ■

במשך כל הדורות ובכל הגלויות מסרו את נפשם על התורה. אצל אברהם אבינו היתה אמורה להיות התלבטות קשה. בתחילה הקב"ה מבטיח: "כי ביצחק יקרא לך זרע" - ואחר כך אומר לו: "והעלהו שם לעולה". בהסתכלות פשוטה, קיימת סתירה בין שתי האמירות האלה.

גדלותו של אברהם אבינו היא בכך שהוא מבטל את רצונו, ולא מנסה לחפש תחבולות כדי להתחמק מציווי ה'. נאמר: "וישכם אברהם בבוקר". לפי המדרש, השטן גרם לשטפונות כדי לעכבו בדרכו. אברהם אבינו היה יכול לומר: "אנוס אני, אין לי אפשרות לעבור, לא אלך"; אולם הוא עשה ככל יכולתו כדי לקיים את מצוות בוראו מתוך

התורה מקדישה שלוש פרשות למעשיו ולפעליו של אברהם אבינו, מכיוון שכל מעשיהם של אבותינו הקדושים לא הצטמצמו לדורם. אלה דברים שהשאירו את רישומם על הנהגת כלל ישראל בכל הדורות.

בסוף פרשת וירא אנו קוראים על נסיון העקדה. בניסיון זה הגיע אברהם אבינו למדרגה הגבוהה ביותר שאדם יכול להגיע אליה על אדמות. הקב"ה מביא ניסיון על בני האדם, למרות שהוא יודע מהי מחשבתם, כדי לגלות כלפי חוץ את מה שיש בכוחו של האדם.

מעשה העקדה מוצא את ביטויו בתפילות, במיוחד בימים הנוראים, כשאנו מדגישים דווקא את גדולתו של אברהם אבינו שכבש את רחמי על יצחק. נשאלת השאלה: כיצד התעלמו חז"ל מיצחק? הרי לפי מסורת חז"ל, יצחק אבינו היה כבר בן שלושים ושבע. עצם העובדה שאברהם הטעין עליו חבילת עצים מוכיחה שיצחק לא היה תינוק אלא אדם מבוגר.

נאמר שיצחק שאל את אביו: "הנה האש והעצים - ואיה השה לעולה?" ותשובת אברהם: "אלוקים יראה לו השה לעולה, בני". לפי הפשט ענה לו אברהם שהקב"ה ימציא את השה, אך לפי המדרש אמר לו שאם יהיה שם - יקריב את השה, ואם לא - "לעולה בני". בהמשך נאמר: "וילכו שניהם יחדיו", דהיינו יצחק הבין שהוא הולך להיעקד ובאופן טבעי היה צריך לבחור, אך בכל זאת הוא הלך בלב שלם. איך ייתכן שהכתוב מתעלם ממסירות הנפש של יצחק?

בעל ה"שפת אמת" מלמדנו יסוד גדול מאד, המבחין במעשה העקדה בין אברהם לבין יצחק. יצחק אבינו קיבל מינקותו חינוך מאברהם אבינו ומשרה אמנו, שאדם צריך תמיד לשאוף לעשות את רצון ה'. הוא אינו חי לעצמו, אלא עליו להיות שגריר נאמן למילוי משימתו בעולם. כשמחנכים את האדם מגיל צעיר שיש למסור את הנפש על מה שהקב"ה דורש, הוא מוכן אפילו לעקידה. אמנם כדי להגיע לדרגה כזו צריך לעמול שנים, אבל אחר כך הדבר נהיה יותר פשוט.

יצחק אבינו יסד את התכונה הנפשית שלפיה אדם מישאל יכול וחייב למסור את נפשו על קידוש ה'. מסירות נפש על מצוות ה' היא עניין מיוחד לעם ישראל ולא לבני נח, גם במצוות שהם חייבים בהן. אם נכרי מכריז נכרי אחר לעבוד עבודה זרה, אין השני צריך למסור את נפשו, למרות שאסור לו לעבוד עבודה זרה. אי אפשר לדורש ממנו דבר שהוא מנוגד לטבעו. אבל בעם ישראל, האהבה שאבותינו הקדושים נטעו בלב כל צאצאיהם לדורות, היא כזו שאדם מוכן לוותר על נוחיותו האישית למען כבוד שמו יתברך. מסירות הנפש נעשתה טבע שני בעם ישראל, ויהודים

בס"ד

סדרת שבתות החורף של ארץ אהבתי

בין קודש לנוף

עם מיטב המרצים, התכנים המרתקים וסיור רגלי

רמת רחל וישב 16.12 ד"ר חגי משגב ...וישלחו מעמק חברון	כינר וישלח 9.12 ד"ר יואל שילה ואת הארץ... לך אתננה ולזרעך אחריו...	נחשולים תולדות 25.11 ד"ר גבי ברזילי גור בארץ הזאת...
מעלה החמישה וארא 20.1 פרופ' אביגדור שנאן והבאתי אתכם אל הארץ... ונתתי אותה לכם מורשה...	נחשולים ויחי 6.1 ד"ר חיים שלם י' בטבת - שואה וגבורה	שפיים שבת חנוכה מקץ 23.12 ד"ר יואל שילה
שבת הגדול פארק ירושלים ונחשולים	כינר משפטים 17.2 "ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר..."	רמת רחל שבת שירה בשלח 3.2 הרב יוסי שריד עם שירת האילנות

חנוכה של אורות וחוויות

הי דרומה לאילת - אירות, נופש וטיולי חוויה

עם המדריכים המעולים ביותר באילת
 כ"ט כסלו-ב' טבת, 25-28.12
 לינות וטיולים בהרי אילת
 ברכבים פרטיים / לאוהבי לכת / לבעלי 4X4

הטל' הירוק: 02-9974222 • www.erez1.info

למזל ומאור נסימי היקרים

ברכות להולדת הבן
 שתזכו לגדלו למצוות ולתורה
 ושימלא ביתכם שמחה ואורה.

אוהבים
 ישראל וחוגית גולדברג
 פרסומי ישראל ו- גילוי דעת

הנופש שיאיר לכם את חנוכה

פסטיבל ישראלי

3
ילדים!
חינוך

חוויה
בלתי
נשכחת
באילת

חופים רבות

נופש משפחתי עם ערך מוסף

חנוכה, ימים ראשון עד רביעי, כ"ט כסלו עד ב' טבת (25-28/12)

מלון קלאב אין - אילת

אבי קנטרוביץ'
סדנאות זהירות בדרכים
עם סימולטור נהיגה

יאיר אורבך
במופע סטנד-אפ
מיוחד לציבור הדתי

קובי אריאלי
בהופעה חדשה
עלילות הדוס בעיר הגדולה

תכנית פעילויות עשירה למבוגרים ולילדים | הרצאות | מופעים | הצגות | טיולים
שעות נפרדות בבריכת המלון | הדלקת נרות חגיגית מדי ערב
מועדון פעילות וג'מבורי לילדים מדי יום 10:00-17:00

רק 1,100 ₪ ללילה לזוג בסוויטה + 3 ילדים חינוך

ע"ב לינה וא. בוקר, ילד רביעי - בתוספת 65 ₪ בלבד!

הסעות מתל-אביב ומירושלים וטיולים בתוספת תשלום

בכפוף לתקנון. המארגנים שומרים לעצמם את הזכות לשנות את תכני הנופש. ט.ל.ח.

רועי תיירות ישראלית
המחלקה לציבור הדתי

גילוי דעת

מרכז הזמנות ארצי:

1-700-704-544

להזמנות דרך המייל: oren@roei-tours.co.il

לגבי התנהגות הנביא יש להזכיר את דברי הרמב"ן (במדבר ט"ז, ה'), שרוח הקודש מתלבשת ברוחו של הנביא והיא מראה לו מידית מה לומר, מה להבטיח או מה לעשות. וכן דברי המלבי"ם בשם "ספר העקדה", שיש מצבים שבהם נאמרים הדברים מתוך נבואה; וכך היה בכל הנסים האחרים שעשה הנביא אלישע, שכולם לא נצרכו לתפילה. אמנם כשבא להחיות את הילד הוצרך לתפילה, כי החזרת הרוח החיוני לפגרים לא נמסר בידי שליח והוא רק מה' לבדו. ומדוע אלישע לא ידע על היות האוישה עקרה?

מדברי הרב לעיל, נראה שבמובנים מסוימים הנביא חי מעל מציאות העולם הזה; ייתכן מאד שחלק מתפקידו של נער-הנביא היה להביא בפניו, בעת הצורך, את ענייני העולם.

לכן, כאשר אלישע פונה אל האשה הוא לא עושה זאת ישירות אלא באמצעות נערו, בגלל צניעות, כך שיתכן שמעולם לא ראה אותה ולא יכול היה לדעת את גילה. ועוד: לפי המשך הפרק, שמסופר בו שבעלה היה זקן, אולי אתו כן נפגש אלישע ולא יכול היה להעלות בדעתו שאשתו אינה זקנה. ועוד אפשר לומר כי כאשר התארח אלישע בביתם, יתכן שכלל לא עבר דרך הבית אלא היתה לו כניסה נפרדת לעליה.

תשובותיו היפות של מחותני לא פוטרות אתכם לענות לי עוד תשובות... ■

כתב עת לענייני מקרא, דנו בשאלה המרכזית: מדוע ובשל מי מת הילד?

במהלך הסיפור, חסרות לנו התפילות ללידת ילד של השונמית ותיאורי השמחה אחר לידתו. האם הדבר מורה שאדם הזוכה בהיסח הדעת למתנת שמייים ולא מכיר בגודל ערכה, נענש על כך? או אולי הפנייה היא אל הנביא, הלוקח את אחד ממפתחותיו של הקב"ה? שמא אלישע הנביא צריך היה להתפלל יותר בכל שלב, דבר שאינו מודגש בפסוקים? כמו כן יש לשאול: איך הנביא לא הבחין בהתנהגותו וברשעותו של גיחזי?

בכל פעם שאני מעלה, באירועים משפחתיים, איזו שאלת נצח או איזו התלבטות שמלווה אותי, אני מקבל אחרי מספר ימים מייל ארוך ומנומק ממחותני היקר רבי יהודה הוד שליט"א. גם על שאלות אלו קיבלתי תשובות רבות.

על השאלה האחרונה הביא הרב הוד את תשובת הרב זצ"ל ב"עין אי"ה" (פסקה קמ"ט):

"אבל מעלת אלישע היתה נעלה ונשגבה, עד שלא הרגיש מאומה מפחיתות גיחזי עם היותו קרוב לו ומשרתו תמיד. והיא השקפה נפלאה על עוצם מעלת קדושת אלישע ושלמותו, שאם אפשר להבין איזה מיעוט-מעלה לו בהתקדשות אותו רשע אליו - ה' דאי מרגיש בדבר ומרחיקו. אבל מעלתו היא שגורה שלא ה' אפשר להגיע שום מיעוט אור וקדושה לו מזה, על כן לא הרגיש. או אולי, עם ידיעתו - חשב שיחזור למוטב ויה' לברכה עם כשרונותיו שנראה שהיו טובות".

השבוע בישר לי זוג שנולד לו ילד אחרי למעלה מעשרים שנה.

כשבאתי לבקרו, שיחזר הזוג - בדמעות - דברים מרגשים ממהלך הקשר בינינו. באיזשהו שלב אמרה האשה: "הרב, אתה יודע מתי התחלתי לחשוב על ההיריון ועל הלידה בצורה מעשית? זה היה כשידיברת איתנו בשיא הקושי של הטיפולים, ובין היתר התייחסת למשך ההנקה שאחרי הלידה..."

היא הוסיפה: "יום אחד הגעת לביתנו ו'צעקת' עלינו שיש כדים ועציצים על הרצפה ושאלת: 'אתם לא פוחדים שהילד ישבור אותם? אתם לא מוכנים לקבלת הילד ואתם מבקשים מהקב"ה הריק?' אז ראיתי שאתה באמת מאמין שיהיו לנו ילדים".

בעקבות דבריה, נזכרתי בשאלה שמלווה אותי תמיד כשאני קורא את הפטרת השבוע בעניין בן השונמית. אני שואל את עצמי: איך אלישע הנביא לא ידע שאין לאשה השונמית ילדים? נראה לי שכאשר מכירים מקרוב זוג - כמו שהנביא אלישע הכיר את בית השונמית - הקירות זועקים שהם מצפים לילד.

זכיתי לקשר אמין עם רבים מגדולי ישראל וראיתי את רגישותם הרבה, על-כן קשה לי לקבל את התשובה שאלישע היה צדיק גדול שחי בעולמות עליונים ולא שם לב לפרטיות של חיי המעשה.

פרשת השונמית של הפטרתנו פרנסה מאמרים רבים. לפני מספר שנים, בוויכוח ממושך מעל דפי "מגדים",

חמ"ד של חינוך

ח"כ זבולון אורלב - יו"ר ועדת המשנה לחינוך דתי ולתרבות תורנית בוועדת החינוך והתרבות של הכנסת

עושה", מאריך החת"ם סופר ומסביר כי אברהם חשש שהיותו אב המון גויים ומפיץ תורת ה' בארץ על חשבון זמן לימודיו בבית המדרש, תגרע מקדושתו וממעמדו כלפי שמייים. הקב"ה מבטיח לו שמשמיתו לא רק שאינה גורעת ממעמדו הרוחני אלא אף מחזקת אותו, ולכן הוא לא יססה ממנו את אשר הוא מבקש לעשות בסדום.

זו היא תמצית משנתנו. לא קלה היא דרכנו, המחייבת את כולנו לסובלנות, להבנה, להקשבה ולהשגת המכנה המשותף, הכרוך לעתים גם בוויכוחים ובפשרות.

באשר לתשלומי ההורים - בזמן הקרוב ביותר אני עומד לאשר בוועדת המשנה לחינוך דתי שבועדת החינוך והתרבות של הכנסת, את הקמתה של ועדה ציבורית שתבחן בעיה זו ותקבל המלצות להפחתה משמעותית של התשלומים ■

וללמוד במוסדות חינוך הנמצאים תחת הכיפה הסרוגה שלה. "עם הפנים לכלל ישראל" אינה סיסמא ריקה מתוכן, אלא ערך ציוני-דתי יסודי. החמ"ד רואה לעצמו מטרה ממלכתית דתית לחנך ברוח תורה ועבודה ועל פי משנת הראי"ה קוק זצ"ל - "ארץ ישראל לעם ישראל על פי תורת ישראל", לכל חוגי הציונות הדתית המקבילים עליהם את החזון ואת המשנה הציונית דתית.

קל מאד להתפלג ולפתח מחלוקת. קל מאד לבנות ניגודים ולהתבצר כל אחד ב"שטיבל" שלו. קשה יותר להיות שייכים למסגרת אחת מאחדת ומחייבת. זו היא מחויבותנו הבסיסית כציונות דתית, לחיות במסגרת החמ"ד המשקף את הקשר בין תורה ומדינה, בין תורה ומדע ובין אורח חיים דתי לאורח חיים ממלכתי.

על הפסוק בפרשתנו "המכסה אני מאברהם אשר אני

לאחרונה פורסמו מספר ידיעות המייצגות דעות שונות באשר לדרכו ולהתנהלותו של החינוך הממלכתי דתי - החמ"ד. בין היתר, עלתה השאלה האם יש לחייב מינימום של שעות הוראה המוקדשות ללימודי קודש. בפתח תקווה התגלתה מחלוקת בשאלה האם להקים בית ספר נפרד לבנים ולבנות, וכן נדונה ברבים מערכת היחסים בין החמ"ד לבין החינוך הפרטי ובין החמ"ד לבין חלק מהגרעינים התורניים המתבדלים מהחמ"ד. גם שאלת הלבוש של הבנות עלתה לדיון ברבים.

אנשי מחלוקת מקצועיים דואגים לחדד את הקצוות, להחריף את השאלות, לנפח את המחלוקות ולהעמיק את הניגודים.

לחמ"ד יש חזון רוחני העולה מתוך עקרונות הציונות הדתית, והוא לאפשר לכל גווי הציונות הדתית להתחנך

אדריכלות יוצרת חיים

סטודיו 7 אדריכלים
אלישבע ליוש ון-דייק

אדריכלות מודולארית ואקלימית / תכנון ושיפוץ מבני ציבור / מבני חינוך / חללים מסחריים / בתי כנסת / בתים פרטיים
studio7.ar@gmail.com / www.studio7ar.co.il / 052-8667765

שאלה

פנתה אלי משפחה לקבלת עצה. בנם אמור להתחיל את לימודיו בישיבה תיכונית. האב רוצה שילמד בישיבה אחת שבה, בתנאים מסוימים, מוכנים לקבל את הבן. מנגד, האם טוענת שלבן יהיה קשה לעמוד ברמת הלימודים באותה ישיבה ורוצה שהבן ילמד בישיבה תיכונית אחרת, יותר פתוחה ובעלת פחות דרישות. האב אינו מסכים לטענת האם משום שלדבריו אין זה לכבוד הבן ולא לכבוד המשפחה ללמוד במקום "פתוח" כזה. בינתיים, הבן משוטט ואיננו בשום מסגרת מתחילת שנת הלימודים. כיצד לסייע להם?

תשובה

בשאלתך, אני רואה מספר נקודות לתשומת לב.

עניין ראשון: השוואת הדעות בין ההורים. אחד מיסודות החינוך הוא לשדר לילד, לנער, מסר אחיד וברור. תפקיד ההורים הוא לכוון את בנם לדרך הטובה ביותר עבורו. אם נער שומע מאביו דעה אחת ומאמו דעה שניה, הוא לומד מכך לימוד גרוע. "אם בארזים נפלה שלהבת מה יגידו אזובי הקיר" - אם ההורים חלוקים ביניהם בשאלת המשך דרכו של הבן, ודאי שפיצול זה עובר גם לילד והוא אינו יודע מה לרצות. יש גיל שבו הנער כבר עצמאי יותר, גם אם ההורים מתווכחים, ודרכו ברורה לו. אולם בגיל זה, אחרי בר-המצווה ולקראת לימודי התיכון, אין לנער כיוון ברור וכאשר הוריו אינם מסכימים, הוא מרגיש מנותק וחסר קרקע מוצקה לעמוד עליה.

**כל החלטה שתתקבל על ידי ההורים,
תהא אשר תהא,
עדיפה על פני אי הסכמה.**

כל החלטה שתתקבל על ידי ההורים, תהא אשר תהא, עדיפה על פני אי הסכמה. אם כן, במקרה זה, הדבר הדחוף ביותר הוא לשבת עם ההורים ולהביא אותם להסכמה. הנה, עין בעין אנו רואים כמה גרוע הוא הדבר כאשר אין הסכמה. הבן משוטט באין מעש ונראה כאילו כיף לו וכאילו הוא חופשי לנפשו ללא מסגרת - ולא כך הוא הדבר. ברור שהוא סובל מאי קבלת החלטה ברורה. כל זה לאחר שבדיעבד כבר גרמו לעור למבוכה ולחוסר ידיעה, בשל חילוקי הדעות שבין ההורים. לכתחילה, כאשר הורים מתלבטים, הם חייבים לברר הכל ביניהם לפני שהם פונים לבנם ורק כאשר הם מגבשים דעה, יעבירו אותה לבנם.

מלבד עניין השוואת הדעות, יש לשים לב לעוד נקודה בשאלתך. כתבת שהאב מכון למקום לימוד מסוים, וטוען שמקום אחר אינו לכבודם. שיקול דעת של "כבוד המשפחה" הוא שיקול פסול מכל וכל. "כל העולם צריך לבָּשֶׁם, כל העולם צריך לבורסקי (מעבד עורות); אשרי מי שמלאכתו בָּשֶׁם, ואוי לו למי שמלאכתו בורסקי". ודאי נעים יותר שהבן ילמד במקום מכובד, מפיץ ריח טוב, ולא במפעל המפיץ ריח לא נעים; אבל זו נקודה החשובה לאבא. לא יתכן שהבן יגדל על-פי מה שטוב לאבא. "חנוך לנער על-פי דרכו". אם מתאים יותר לבן ללמוד במקום שאין

קודן ירושלים

תלמוד קורן הושלם!
תפתח, תבין בעצמך.

הסמט השלם עם 38 הכרכים של דף הוילנא
לצד ביאורו של הרב עדין אבן-ישראל (שטיינזלץ)

שׁווי 38 הכרזים: ~~3762 ₪~~

מחיר קטלוגי: ~~3,390 ₪~~

מחיר מבצע: ₪ 2,890

שפע
מנוחה להסחבנות ויכודות

לקראת הדף היומי
מסכת בכורות

99

אלקנה רחל טוק	בני ברק התפוצה בע"מ	סביר עיר ושמישי	מוסרונ מרכז ספרים	מודיעין הכלכל	עפולה אזור הספרים -	קריית גת אור לעיון	רענה הנה
03-9363591	03-6185979	04-6790725	02-6235559	08-9712288	04-6594242	077-4560228	09-7400377
אפרת ספר מוצר	חדרת הספר 03-6774886	ירושלים שלם	הכוחות 02-5667695	נוף איילון תחלת הספר	פתח חסר אורז ספרים	קריית גת התפוצה היהודי	בירל ספרים 09-7601882
02-9933490		02-5380195	02-919217	08-8580929	03-9312433	077-823050	
באר שבע המחצות	ראש העין יעקב קרואני	סביר מאה שפרים	כוכב חסר מרכזי נוי אירה	תנינה שפרס ספרים	קריית מלאכי המרכז להחצת	קריית גת היהודי	ברני 03-6815542
08-6238343	052-2548307	02-5400902	02-9947578	09-8822877	0737051378	08-8584939	דרר מוצר 03-5605635
בית שמש ספרים ועוד	נבט ממואל עיר החרות	שיחוק ספר קדש 02-5400902	כפר סבא משה שחרות	עיר צורים משה שחרות	צומת שילת החרות	רחובות להחצת	
02-9993790	03-5326185		09-7678164	054-2045731	08-9792266	08-09454894	
חיפה התפוצה בע"מ	ספרים מרכז	מריה מול הכולל 02-6285267	כל בו יפה 09-7678164	קריית אתר תורה אור	קריית גת תורה אור		
050-4598212	04-8667146			04-8451203			

הידור מצווה זה קורן

www.korenpub.com • 02-6330530

הפרת זכויות יוצרים (חלק ראשון)

הרב משה ארניין - אב"ד לענייני ממונות ארץ חמדה-גזית

שורת הדין

במדרש תנחומא³ מזכיר השימוש בדברי האחר בלא אזכור המקור בלשון "גזילה":

"אמר ר' חזקיה ור' ירמיה בר אבא בשם ר' יוחנן: כל שאינו אומר דבר בשם אומרו, עליו הכתוב אומר 'אל תגזול דל כי דל הוא'". וצריך אדם כשהוא שומע דבר לומר אותו בשם אומרו, אפילו משלישי של הלכה. ששנו רבותינו: אמר ר' נחום הלבל, מקובל אני מר' מיאשא שקיבל [מאבא שקיבלו מן הזוגות שקיבלו] מן הזקנים הלכה למשה מסיני."

אמירת דבר בשם אומרו מזכרה כאחת מן הדרכים ל"קניין תורה"⁵:

"והאומר דבר בשם אומרו - הא למדת שכל האומר דבר בשם אומרו, מביא גאולה לעולם, שנאמר (אסתר ב'): 'ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי'"

אנו למדים ממקורות אלו שמנקודת מבט תורנית, יש חשיבות באזכור שמו של היוצר - ובפרסום דברים תוך התעלמות מן המקור שממנו באים הדברים יש חוסר הגינות.

בגליונות הבאים נעסוק במקורות המתייחסים לזכויות יוצרים בהיבט ההלכתי, ובשאלה האם יש תוקף הלכתי לחוק המקנה סמכות לבית הדין לחייב פיצוי ללא הוכחת נזק. ■ ערך: הרב סיני לוי

¹ראו בהרחבה בעניין זה: נחום רקובר, זכות היוצרים במקורות היהודיים, ספריית המשפט העברי, ירושלים תשנ"א, עמ' 64-17; (113-119). ²ירמיהו פרק כג, ל' ³בבב פרשת במדבר סימן כז. ⁴משלי כב, כב. ⁵אבות ו, ו.

פסקי דין מלאים ניתן לקרוא באתר רשת בתי הדין

ארץ חמדה - גזית: www.erezhemdah.org/beitdin

רקע עובדתי: חיים, התובע, הינו צלם חובב אשר מעלה תמונות שונות לאתר האינטרנט "ויקי-שיתוף". הנתבעת היא חברה המפיקה ומפיצה שבועון בעל תפוצה רחבה. בשער אחד הגליונות פרסמה הנתבעת תמונה, שאותה צילם התובע והעלה לאינטרנט במסגרת אתר "ויקי-שיתוף". חיים לא קיבל קרדיט על הצילום, כלומר לא צויין בגיליון שמו כמי שצילם את התמונה.

חיים טוען שהתמונה הועלתה לאתר ויקי-שיתוף כאשר לצידה הוזכר הסכם שיתוף, אשר מתיר את פרסום התמונה ואת השימוש בה בתנאים מסוימים. התמונה פורסמה באינטרנט בכפוף להסכם השיתוף של ויקי שיתוף (CC-BY-SA-3.0). על פי הסכם השיתוף, על מנת לעשות שימוש בצילום, חובה על המשתמש הרוצה לפרסם את התמונה לציין את שמו של יוצר הצילום לצד התמונה (עקרון הייחוס - "by"). כמו כן, על המפרסם לציין את שמו של הסכם הרישוי שבמסגרתו הותר פרסום התמונה, שכן בכך מודיע המפרסם שאפשר לעשות שימוש גם בתוצר שלו בהתאם לאותו רישיון עצמו (עקרון השיתוף הזהה - "sa"). בעניין זה, ביקש התובע להבהיר שהסכם שיתוף אינו מהווה ויתור על זכויות היוצרים, אלא התניה של הזכויות בדרישות המסוימות.

בעבר כבר פרסמה הנתבעת תמונה שהעלה חיים לאתר ויקי-שיתוף ללא מתן קרדיט, ואז הסתפק חיים בפיצוי קל. כעת הוא אינו נכון להסתפק בפיצוי קל אלא דורש פיצוי בהתאם לחוק זכויות יוצרים, המקנה סמכות לחייב את המפר עד לסכום של 100,000 ₪.

על כן תובע חיים פיצוי בסכום כולל של 40,000 ₪, הכולל את הפגיעה בזכויות היוצרים ובזכות המוסרית העומדת לו.

מירושלים דליטא לירושלים דלעילא

ד"ר איל דודסון - ראש ההתמחות ללמודי ארץ ישראל במכללת אורות ישראל ומרצה במכללת הרצוג

משפחת רחנטל-פ"ח המשיכה לשבת בבית זה ברציפות עד נפילת העיר במלחמת העצמאות, בשנת תש"ח. ליתר דיוק, אחת מבנות המשפחה נישאה לכן משפחת ויינגרטן, וכך הוסב שם החצר על שם משפחה זו. משפחת רחנטל-ויינגרטן הייתה מן הידועות והפעילות ברובע היהודי. ר' אברהם-מרדכי ויינגרטן נשא בתואר "נשיא הקהילה" או "המוכתר" של הרובע היהודי, בתקופה שקדמה לנפילת הרובע, והיה היהודי האחרון שעזב את הרובע היהודי בדרכו לשבי בירדן. משפחתו היתה גם הראשונה לחזור לביתה לאחר מלחמת ששת הימים, בשנת תשכ"ז, ובתו רבקה גרה בבית זה עד היום.

גם בית הכנסת "אור החיים" חזר לתפקד בבית כנסת, ועל פעילותו מופקד ר' משה ויינגרטן בנה של רבקה. לאחר שחזרה למקום, השקיעה משפחה זו הון פרטי רב כדי לשקם את בית הכנסת, לתחזקו ולשחזר פריטים שונים שהיו בו בעבר ואבדו.

בעזרת הנשים של בית הכנסת ניצב כסא, ולידו שלט שכותרתו: "מושב אמהות הבית". על כסא זה יושבות אמהות משפחת רחנטל-ויינגרטן כמעט ברציפות, מאז שנת התקע"ב ועד ימינו ■

הפסקה, מאז חורבן חצר ר' יהודה החסיד בשנת הת"פ. לפי העדות הנ"ל, ייסד ר' מנחם-מנדל ישיבה במקום שבו פעלה ישיבת ר' חיים בן עטר, "אור החיים" הקדוש, באמצע המאה ה"ח. במקום פעל גם בית כנסת, במתכונת מצומצמת בשל מגבלות החוק העות'מאני המוסלמי. בית הכנסת המדובר היה בית הכנסת הראשון של האשכנזים החלוצים באותם ימים, ובחצר "אור החיים" התיישבה משפחת רחנטל. ר' שלמה רחנטל שהיה גם הוא מתלמידי הגר"א, עלה מוילנא בשנת התקס"ח ובירושלים הקפיד לצרף לשם משפחתו גם את הכינוי "פ"ח", שמשמעו "פיתוחי חותם", משום שהיה צורך במקצועו ועל כך היתה גאוותו. "מעולם לא רציתי להנות מנהמא דכיסופא (מלחם חסד) והייתי מתפרנס מיגיע כפיי", כתב למשה מונטיפיורי בשנת התקצ"ט.

ר' שלמה ור' מנחם-מנדל היו אז בודדים למדי. מלבדם היו עוד שבעה גברים, וכדי שיוכלו להתפלל לפי נוסח סידורי הגר"א שבידם, הם שילמו ליהודי פרסי שישלים להם מניין. תנאי הקיום בירושלים היו אז קשים ביותר, ומרבית חבריהם ה"פרושים" העדיפו להשתקע בצפת. גם שניים אלה התיישבו בתחילה בצפת, ורק לאחר מכן עלו לירושלים.

היסטוריהודי

הרובע היהודי, בית הכנסת "אור החיים", רח' אור החיים 6. בשנת תקע"ו העיד ר' מנחם-מנדל משקלוב: "כעת אני קבעתי ידירתי בירושלם עיר הקודש, וקבעתי ישיבה, והזמין לי מקום הישיבה הקב"ה - ישיבה של הרב הגאון מו"ה חיים בן עטר ז"ל, ומתפללים אנחנו שם כל השבוע לבד שבת, כי על פי דת הגויים אינם מניחים ספר תורה בלתי רשיון המלך" (א"א הרכב, "דובב שפתי ישנים", ירושלים, בעריכת א"מ לונג, ד' [תרנ"ב], עמ' 115-114).

ר' מנחם-מנדל היה תלמידו הקרוב של הגאון ר' אליהו מוילנא - הגר"א - ומתלמידיו המעטים שנענו לקריאתו לעזוב את "ירושלים דליטא", היא וילנא, ולעלות לירושלים האמיתית: "אליכם אישים אקרא... ותעלו את ירושלים על ראש שמחתכם. עורו נא והתעוררו כגיבורים חלציכם... לאקמא שכינתא קדישתא (להקים שכינה קדושה)... ותקומו ותרחמו ציון, כי עת לחננה לרצות אבניה, ואת עפרה יחוננו" (מתוך כתב שליחות לאברהם בר ירמיהו: מ' סלומון, "שלושה דורות בשוב", ירושלים תרצ"ט, עמ' 64-65).

קבוצת תלמידי הגאון, שזכו לכינוי "הפרושים", חידשה את היישוב האשכנזי בירושלים לאחר כמעט מאה שנות

האבא של הסבא שלי

הרב חיים גולדברג - ראש ישיבת "בני חיל" קדומים

חנוך לנוער

אבינו החל את דרכו בעולם.

מכאן סלולה הדרך לצד השני של המטבע, כיבוד הורים. אמר פעם אחד מבעלי המוסר בירושלים שברור ומובן מדוע אין זה טבעי לכבד הורים. הרי כל המידות נקנו מאדם הראשון, ולו לא היו הורים! מכאן שהוא לא ידע כיבוד הורים מה הוא - וממילא לא הושרשה בלבנו מידת כיבוד הורים. בא אברהם אבינו ומלמדנו כי יש המשכיות. האב נמצא בבן, הבן ממשיך את האב ולמעשה מדובר בשרשרת אחת לכל אורך ההיסטוריה של עם ישראל, שחוסנה מתברר דווקא מתוך החינוך והכבוד.

זהו שאנו אומרים בברכה ראשונה של תפילת העמידה: "אלוקינו" - שלנו עצמנו; "ואלוקי אבותינו" - של האבא האישי שלי, של הסבא שלי, של המשפחה המקשרת אותי לעם ישראל; "אלוקי אברהם, אלקי יצחק ואלוקי יעקב" - אבות האומה שייסדו את העם המיוחד הזה ■

השיב הרב: "הכל תלוי בנקודת המוצא. אנו היהודים מאמינים כי אבותינו, אברהם יצחק ויעקב, שוחחו עם בורא עולם, קיבלו ממנו הבטחות שונות ושמעו כיצד לעובדו. עם כל דור שנוול, גדל המרחק מאבות האומה - וכדי לחזק את הקשר, הדור החדש מתבונן בדור שמעליו, זה שיותר קרוב לאבות, ומתחבר עמו".

סיפור זה, שהתפרסם בעיתון מרכזי בארה"ב לפני מספר שנים, טומן בתוכו את אחד העקרונות החשובים שעליהם מושתתת תפיסת העולם של אברהם אבינו, עליה מעיד הקב"ה בפסוק שבכותרת - סוד המשכיות. חז"ל מספרים ש"במטבע של אברהם אבינו זקן וזקנה מצד אחד, בחור ובתולה מצד שני (בבא קמא צב)" - כלומר, אברהם חידש בעולם שיש המשכיות, שלא מתנתקים מההורים. האב והאם מצווים על יצחק ורביקה ומחנכים אותם לדרך הנכונה. זה חידוש, זה הדבר הטבעי ביותר מאז שאברהם

"כי ידעתי למען אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריו..."

הרכבת דהרה לכיוון היעד. כבר כמה ימים שהיא נוסעת. זו היתה נסיעה ארוכה, מחוץ לחוף, וכעת הודיע הכרז כי בעוד כשעה מגיעים לתחנה האחרונה. זו הזדמנות מצוינת לברר את העניין עד תומו, חשב לעצמו חבר הקונגרס של ארצות הברית ופנה לרב שהיה לידו. "כבר כמעט שבוע אנו באותו קרון, כמובן המהודר ביותר, זה שיש בו גם חדרון אישי וגם חדר אוכל, ולשנינו משפחה מורחבת שהצטרפה למסע בקרונות מאחורה, הפשוטים יותר. רציתי להבין: כיצד זה שכמעט לכל אורך הנסיעה הגיעו אליך בני המשפחה, ביקרו אותך, עם האחד למדת, עם האחר שיחקת, עם השלישי סתם שוחחת, ועוד; ואילו אני, שמשפחתי גם נמצאת ברכבת - כמעט ולא הגיעו לביקור אצלי?"

דמויות משנה בספר בראשית - ניתוח פסיכולוגי

פרופ' אלחנן י' מאיר, הוצאת "גילוי" שעל-יד ישיבת עתניאל, 185 עמודים

ספר בראשית הוא ספר מרתק מבחינות רבות. ספרי פרשנות שונים נכתבו על החומש הראשון, וכל ספר מוסיף נדבך פרשנות חדש על קודמו. אחד

התחומים שפחות נלמדו בהקשר של ספר בראשית הוא המימד האנושי-פסיכולוגי של הדמויות התנ"כיות. פרופסור אלחנן י' מאיר, לשעבר מרצה לפסיכולוגיה באוניברסיטת תל-אביב ויו"ר הסתדרות הפסיכולוגים בישראל בדימוס, רותם בספרו החדש את ספת הפסיכולוג לשירותי הפרשנות היהודית.

פרופ' מאיר, שפרש לגמלאות לפני תשע שנים ומאז החל ללמוד כתלמיד מן המניין בבית הוועד לתורה שבעתניאל, מנתח את פרשיות ספר בראשית מנקודת מבט פסיכולוגית ומגיע לתובנות מרתקות ולחידושים נפלאים. בספרו החדש מציב המחבר את הזרקור הפרשני דווקא מול

דמויות המשנה בבראשית - ביניהן לוט, קין, עפרון ועשו.

מאיר, שזה ספרו השישי העוסק בפרשנות התורה, שופך אור חדש על עניינים תורניים שעד כה נשארו בלתי מוסברים. הספר מציע זווית מחשבה מרעננת ומיוחדת תוך הסתמכות על פרשנים מוקדמים ועל דברי חז"ל, ומפרש את הפרשיות תוך היצמדות לפשט הכתובים ולדברי חכמים. "דמויות משנה בספר בראשית - ניתוח פסיכולוגי" הוא ספר מרתק. מומלץ בחום.

את הספר ניתן לרכוש דרך האתר של ישיבת עתניאל.

צוראל הורוביץ Horowitsuriel@gmail.com

מתכון

מתכון פאם מאת השף יוחנן למביאסי
עוף פריך אפוי בעשבי תיבול

החומרים:

- פאם שמן קנולה
- 3 חזות עוף ללא עור וללא עצמות
- 1 כף דבש
- 1 כף רוטב סויה
- 1 כוס פירורי לחם מתובלים
- 1 כפית תימין מיובש
- 1 כף בזיליקום מיובש
- 1 כף אבקת שום
- 1 כפית מלח

אופן ההכנה:

- מחממים את התנור ל-200 מעלות.
- חותכים את חזה העוף לקוביות בגודל 4 ס"מ. מערבבים את הדבש ואת רוטב הסויה בקערה בגודל בינוני ומוסיפים את חתיכות העוף. מערבבים את פירורי הלחם ואת התבלינים בקערה נפרדת.
- מצפים היטב את חתיכות העוף בתערובת הפירורים. מתזים פאם שמן קנולה על תבנית אפיה. מניחים את הקוביות העוף בשכבה אחת בתבנית ומתזים שוב פאם שמן קנולה על קוביות העוף.
- אופים בתנור המחומם במשך עשרים דקות.

דיסק

עתיקא קדישא

יצחק מאיר וחברים נפגשים ביום השבת

לאחר "נשמות חדשות", האלבום שכבש את מקומו בבתים רבים כ"דיסק של יום שישי", מפציע היוצר והמבצע יצחק מאיר עם אלבום חדש - ובו, הפעם, זמירות בוקר שבת בבית הכנסת ובסעודת השבת.

ידידיה מאיר (אחים, אם שאלתם) מגיש לנו דיסק כפול המכיל ניגונים ושיירים ישנים גם חדשים, פרי חצרות חסידים ופרי רוחו היוצרת של יצחק מאיר. בדיסק מתארחים זמרים מהשורה הראשונה המצטרפים אל הרינה ואל נועם השבת.

הדיסק גדוש אוזירה של שבת, נעים לאוזן, מגוון, מקצועי וביתי כאחד. חלק מהעיבודים מקוריים ורעננים, דוגמת העיבוד היצירתי ל"יום זה מכובד" בהשתתפות אבי בנין. עתיק מחודש וחדש מקודש.

אלישבע וסרמן "דברי שיר"

התורה בעם ישראל, יחד עם מפעלי חסד אדירים שאין כאן המקום לפרטם. עצם המחשבה לפגוע ולהסית כנגד הציבור החרדי מחייבת אותנו, הציבור הדתי הלאומי והציבור החרדי - ללא טשטוש ההבדלים - לחזק את הקשר בינינו. עלינו ליצור ולהעצים חיבורים חברתיים ופוליטיים בבחינת "איש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק", ולעמוד יחדיו כחומה בצורה מול מי שמנסה לקעקע ולפגוע בתרומה האדירה של שני המגזרים, המוסרים נפשם לתורה, למדינה ולבניין הארץ.

על התקשורת הכללית שלא מגנה דיבורים שכאלה, כבר דיברנו בשבוע שעבר. רק נדמיין לעצמנו אלו קיתונות של גידופים וגינויים היינו מקבלים, לו בכיר דת/חרדי/מתנחל היה יוצר השוואה שכזאת בהתייחסו לאבירי התרבות, האקדמיה או המשפט.

אך כדרכנו - לא מקיטורים ומהשמצות נבנה, אלא מתיקון ומהפקת לקחים.

הציבור החרדי הוא ציבור גדול וקדוש, המוסר נפשו ללימוד תורה מתוך אחריות להמשכת ולהגדלת בניין

בימים האחרונים שמענו דברי הסתה של ראש המוסד לשעבר, אפרים הלוי, נגד החרדים, כשאמר: "ההתחדדות וההקצנה המחמירה מהווה סכנה גדולה יותר מאחמדיג'אד. הקיצוניות החרדית החשיכה את חיינו".

קשה להאמין ולחשוב שמילים כאלה יוצאות מבית מדרשו של מי שכיהן בתפקיד בכיר ומרכזי בבטחון ישראל. עצם ההשוואה של הציבור החרדי עם גדול צור היהודים בדורנו, אלו דברים המעוררים שאט נפש בקרב כל שומעם.

מחפש/ת תשובה

רעות גיאת - ראש אולפנת ישרון, פתח תקווה

התשובה טמונה אולי בהסתכלות הבאה: לכאורה, בכתובים כלל לא מופיע מדוע אברהם נבחר להיות היהודי הראשון; אך מי שמתבונן במדרשים רואה שאברהם הגיע להכרה באמונה באלוקים מתוך שאלות ששאל את עצמו, מהמציאות שראה לנגד עיניו. האם יש בעל לבריה? מה כוחם של אלילי אביו? מה תפקיד השמש והירח? ועוד. רש"י בפירושו כתב על הציור "לך לך" - "לך לעצמך". מכאן שאברהם עובר את המסע הנכון לגילוי אלוהיו ואמונתו, תוך שאלת שאלות וחיפוש אחר התשובות. ומכאן, ככל שמתקדם המסע יכול האדם המאמין לדעת מתי שואלים, על מה שואלים, ומתי מבינים ועושים.

לנו הדבר אולי מעט קשה. בעולם שלנו היום, אפילו לשאול שאלות זה דבר שצריך ללמוד, כי לעיתים גם הסקרנות כבר לא קיימת. אך יש צורך לדעת שהחובה מוטלת עלינו לחפש אחר התשובות.

ידוע הקטע המפורסם של הרב קוק על שאלת האני העצמי: "ואני בתוך הגולה - האני הפנימי העצמי, חטא האדם הראשון, שנתנכר לעצמיותו, שפנה לדעתו של נחש ואיבד את עצמו, לא ידע להשיב תשובה ברורה על שאלת 'איכה?' מפני שלא ידע נפשו, מפני שהאניות האמיתיות נאבדה ממנו" (אורות הקודש חלק ג', עמ' ק"מ).

מתוך קטע זה מתבהרת ומתבררת התשובה לשאלה, שהרי מכאן מובן שהשאלה אינה על מנת לשאול תהיה תשובה, אלא על מנת לשלשאל תהיה תשובה. האדם צריך לדעת את התשובה 'איכה?' כמו שקין נדרש לדעת את התשובה לשאלה 'אי הבל אחיך?'

על רקע שאלות אלו, תמונה מעט העובדה שאברהם אבינו לא שואל ולא נשאל שום שאלה טרם ניסיון העקדה. דווקא במקום של ציווי אלוהי כל כך מורכב ולא פשוט, לא מופיעה אף שאלה. הכיצד?

מפרי ידיה

השבת נקרא את פרשת וירא, הפרשה הרביעית בספר בראשית. כאשר מתבוננים על הפרשות כולן, מאז התחלנו לקרוא את ספר בראשית, נראה מאחורינו את בריאת העולם, הרצח הראשון, המבול, הקשת, בחירת אברהם והציור "לך-לך". בפרשתנו אנו עומדים ערב סיפור העקדה.

אחד הדברים המעניינים הוא העובדה כי בשני מקומות בתחילת הספר, נפגוש את השאלות האלוהיות המופנות מאלוהים לאדם. בפרשת בראשית מופיעה השאלה הידועה כלפי האדם הראשון: "איכה?" שאלה זו מעוררת בעצמה שאלה מכיוון שברור שהשואל, אלוהים, יודע את התשובה - אז מדוע הוא שואל? תופעה זו תחזור על עצמה בהמשך הסיפור, כאשר אלוהים יפנה לקין וישאל אותו: "אי הבל אחיך?" גם שם התשובה ידועה לבואר עולם, ואם כן מה טעם יש בשאלתה?

קוראים את השטח

מהרסיין ומחריביין ממך יצאו

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת "רגבים" לשמירה על אדמות הלאום

ישנים את ה"בעלים" והניעו אותם לפנות לבית המשפט. על רקע השיטה שבה נרכשו זכויות באזור, הרי שבהעדר סימנים לחזקה רצופה על הקרקע - לא יכלו להיווצר בה זכויות פרטיות. ככל שנרשמו כאלה, הרי שמדובר בשחיתות או בקומבינה שנעשתה בתקופת השלטון הירדני. ואכן, ניכר כי חלוקת השטח לחלקות באזור שורטטה בצורה אקראית שאינה תואמת כל חלוקה טופוגרפית בשטח. לכן יש להוסיף שיקולים כמו מעורבותה של המדינה בהקמת היישוב; תום הלב של התושבים שלא יכולים היו לדעת שמדובר בקרקע פרטית; וכן חשיבותו האסטרטגית של היישוב.

מכאן קצרה הדרך להסדרתו של היישוב במקומו, תוך פיצוי הולם ל"בעלי הקרקע" - במידה שאלה יוכיחו את זכויותיהם ואת האופן שבו נרכשו זכויות אלו.

עד כה, לצערנו לא בחרה הממשלה בדרך הזו, בעיקר בשל חוסר אמונה בצדקת דרכה של ההתיישבות. אולם מקובלים אנו כי שערי תשובה לא ננעלו.

המאוימים, התבססו גם הם על אותה שיטה: עם ביצוע ההסדר וחלוקת השטח לגושים וחלקות, מי שהוכיחו חזקה רצופה במקרקעין יכלו להירשם כבעלים.

"הבעלים" הרשום כלל לא ידע על הרישום, וכך גם רשויות המדינה השונות שהיו שותפות בהקמת היישוב ואף יזמו תכנית מתאר, תוך שהן סבורות כי מדובר במקרקעין ללא בעלים.

כך קרה גם במגרון. עד להקמת היישוב, היה רכס מגרון הר טרשים קירח שמעולם לא עובד. ההר אינו קרוב לשום כפר, ולא בכדי במשך שבע שנות קיומו הראשונות לא קם אף אדם וטען לבעלות על המקרקעין בו. "הבעלים" הרשום כלל לא ידע על הרישום, וכך גם רשויות המדינה השונות שהיו שותפות בהקמת היישוב ואף יזמו תכנית מתאר, תוך שהן סבורות כי מדובר במקרקעין ללא בעלים. רק בחלוף שנים, "גילו" פתאום ארגוני השמאל ברישומים

זכוה, על הפרק עומדים בסכנת הריסה מיידית מספר יישובים ושכונות, שהוקמו לכאורה על קרקע פרטית פלסטינית.

בכדי להבין את משמעות הקביעה כי מדובר בקרקע פרטית, נסקור תחילה את אופן רכישתן של זכויות במקרקעין ביהודה ושומרון:

בחקיקה העות'מאנית, שחלה בארץ ישראל כולה עד שנת תש"ח (1948) וחלה עדיין ביהודה ובשומרון, השיטה לרכישת הזכויות מבוססת כולה על עיבוד ועל חזקה. הערבים, רובם ככולם, לא קנו ולא שילמו אגורה שחוקה על זכויותיהם במקרקעין, אלא - האדמות נרכשו על בסיס עיבוד וחזקה רצופים. מי שהחזיק ועיבד מקרקעין במשך עשר שנים ברציפות, רכש בהם זכויות בעלות ויכול היה לרשום אותם בספרי המקרקעין על שמו (סעיפים 78 ו-20 לחוק הקרקעות העות'מאני).

הסדרי המקרקעין שבצעו הירדנים במהלך שנות הששים בכל איזור מרכז בנימין, שבו מצויים ארבעת היישובים

פרי בטן - זו לא תכנית כבקשתך

הרב דני אלינר - ר"מ בישיבת ההסדר "אור עציון"

נהלך ברגש

המוצדק מפני כישלון בלימודים, בתוספת החשש הכבד מפני חוסר יכולת להסתדר כלכלית, גורמים לזוג שלא לדאוג להגדלת המשפחה באופן הראוי והרצוי מבחינה הלכתית. אין כל ערובה לכך שחתונה בגיל צעיר מדי אכן תגרום למכלול דבריי עד כה. בוודאי תבין שכל הנסיגות לכמות את מספר הילדים והנכדים לטבלאות הנמדדות לפי גיל הנישואין, נועדו לכישלון ידוע מראש. האם ניתן לקבוע שבחור שהתחתן בגיל 20 - יהיו לו יותר ילדים ממי שהתחתן בגיל 23? קל וחומר שלא ניתן לחזות מה יהיה גורל משפחתם בגיל 70.

בכל אופן, יישר כוח על דאגתך הכנה לעתידו של עם ישראל. בהצלחה!

מעבר לכך, אני חש שיש להדגיש מספר עניינים נוספים. הגמרא במסכת תענית מלמדת אותנו ששלושה מפתחות בלבד שמר הקב"ה לעצמו. אחד מהם הוא מפתח של יולדת. רוצה לומר, הזכות והפלא של הריון ושל לידה איננו מצוי כלל בידיו של האדם. יכול אדם להתחתן בגיל צעיר ביותר, ובכל זאת לא להיפקד בפרי בטן. מאידך, יתכנו בהחלט גם מציאויות הפוכות.

ברצוני להעלות היבט נוסף. לעתים, דווקא מי שמתחתן בגיל צעיר ועדיין איננו בשל לעול הכבד של גידול ילדים, אינו מצליח להקים משפחה גדולה. האשה נמצאת בשלב מוקדם של טרום לימודים או ממש בתחילתם. לחץ הלימודים גדול ביותר והמתח בבית הולך וגואה. החשש

שאלה > לאחרונה נחשפתי להוכחות מחקריות כי לגיל הנישואין ישנה השפעה על גדל המשפחה. מי שיתמהמה אפילו שנים ספורות מלהתחתן ימצא את עצמו בגיל 70 עם צאצאים מועטים, ביחס לחבריו שהזדרזו במצווה חשובה זו. לדעתך, על הרבנים לעודד את תלמידיהם להזדרז להתחתן, מתוך דאגה עמוקה לכלל ישראל.

תשובה > אין ספק שבניית משפחה גדולה הינה ערך חשוב וגדול ביהדות. עניינים רבים בעולם היהדות תלויים בהעברת המסורת מדור לדור. "והגדת לבנך" אינה רק מצווה בעלמא אלא עצם היהדות, הדוגלת בהמשכיות. דווקא בעולם המרוקן-מערבים שבו אנו חיים, חשוב שיתווספו עוד ועוד נשמות טהורות שיתמלאו בערכים של אמת ואמונה ויאירו את העולם כולו. הלא זוהי כל שאיפתנו ועל כך אנו מתפללים: "וזכנו לגדל בנים ובני בנים... אוהבי ה', יראי אלוקים... ומאירים את העולם כולו בתורה ובמעשים טובים".

באנו לעולם מתוך מטרה ושליחות. אחת הדרכים החשובות למימוש שליחותנו היא הדאגה להעברת לפיד האמונה לדורות הבאים, תוך הנחלת ערכי נצח.

אני מקדים דברים אלו כדי להדגיש את הערכתי אליך על רצונך הכן, יחד עם אשתך לעתיד, להתחתן ולהתחיל במשימה חשובה זו.

ואולם, אני חש צורך להסתייג מעט מהנחתך. ראשית, כבר הדגשתי בעבר שהחתונה היא ללא ספק ההחלטה החשובה בחייך. השיקול שאותו אתה מעלה הינו שיקול חשוב וראוי, אך יחד עם זאת אין בכך די כדי להצדיק את קיום החתונה.

עליך להתייעץ עם רבותיך ולבחון את בשלותך לקיום קשר זה, וכן צריכה לעשות המיועדת לך. במידה ואינך בשל לחתונה, הבאת ילדים לעולם עלולה להיות בלתי רצויה. המטרה איננה עצם ההולדה. המטרה היא גידול הילדים לערכי תורה ויראה - ולשם כך עליך לבנות את עולמך הרוחני.

בוודאי שהדברים נכונים גם לגבי רעייתך. אמנם, לעולם יחושו שני בני הזוג שאין הם עדיין בשלים, ויש בכך מן האמת; אך בכל זאת, קיים הבדל מהותי בין מי שעתידים מתחיל להתבהר לבין מי שמגששים לחלוטין באפילה ואינם יודעים לומר דבר על המשך דרכם.

לקובי נגר

מנכ"ל חברת מח"ע

משתתפים באבלך הכבד

במות אביו

בבניין הארץ והפרחת הנגב תנוחמו

ידידיך

ישראל ורונית גולדברג - ירושלים

משפחת ברט - כפר מימון

משפחת ברט - שבי דרום

וצוות ג. פרסומי ישראל

סליחה, יש לך חמש דקות בשביל הנשמה?

בשביל הנשמה, סדרת החוברות שכבשה את לב הנוער, חוזרת - ובגדול!

רק חמש דקות בכל יום,
ללימוד מרענן, מעמיק ונוגע.
על מה שבאמת בוער לנו.

בין מחאת האוהלים לסערת המתמחים,
נותרו שאלות פתוחות.

מה זה צדק חברתי לפי התורה?

מה היחס לעוני ולעושר?

את התשובות לשאלות אלו ועוד, תוכלו
למצוא בחוברת החדשה של "בשביל הנשמה"
לחודש מר-חשוון בנושא "צדק חברתי".

לפרטים ולהזמנות מרוכזות:

מדרשת צוריאל: 052-6262930, 08-8522544, m.tzuriel@gmail.com
ישיבת אור-עציון: 08-8502822, 08-8586805, office@oretzion.com

חפשו אותנו בפייסבוק: בשביל הנשמה - לימוד יומי לנוער

לצערנו קיבלנו כתף קרה.

ציונות דתית

לצערי הציונות הדתית כיום משוסעת רוחנית ופוליטית, מה שמחליש את עמדתה הציבורית ואת תחושת הלכידות הפנימית שבה. הגיע הזמן שנכבד את ההבדלים שבינינו ונמצא את הדרך לביצוע המשימות המשותפות שנכונות לנו ובתוכם עיצוב זהותה היהודית של מדינת ישראל כולה.

פער

במקום לדבר על פער אני מעדיף לדבר על שונות. אני מאמין שבהמשך לתורתנו של הראי"ה קוק זצ"ל, לכל חלק בחברה הישראלית ולכל מגזר יש קול מיוחד משלו. הצרה הגדולה של כולנו היא שהשונות ההכרחית נתפסת כפער. אנחנו עדיין לא השכלנו ללמוד אחד מהשני כיצד ליטול את החלקים הבריאים שיש באחר ולהפוך אותם למקור לצמיחה. וזה נכון ביחס לכל הסקטורים.

אפיון

מרכיב האנשים הפונים אלינו הם צעירים-יהודים-ישראלים-חילונים ועולים חדשים. אפשר לומר שמרבית הצעירים באזור המרכז בכלל ובתל-אביב בפרט פונים לארגון צהר.

בעוד דור

אני מזהה כוחות תת-קרקעיים עמוקים בתחומי האומנות, הספרות, האקדמיה והכלכלה שמחפשים יהדות. לא במובן של חזרה בתשובה הלכתית, אלא במובן של חזרה לשורשים ולזהות היהודית. אני מאמין שהכוחות האלה יחזרו למעין אונטיות פנימיות ועמוקה שאנו, הדתיים, מעט איבדנו אותה. אני מאמין שהרוח החדשה הזאת תעלה את כולנו לרמות הרבה יותר גבוהות של רוחניות, מוסריות ויראת שמים.

סיפור

בתחילת דרכה של 'צהר' הגיע אלי זוג שביקש להתלבט איתי האם להינשא כדת משה וישראל או לנסוע לקפריסין. באותו זמן הייתי הרב של קיבוץ עין צורים, בשנות ה-30 לחיי וכשפתחתי להם את הדלת הם שאלו אותי איפה הרב? כשעניתי להם שאני הרב, ראיתי את מבט התדהמה על פניהם. שאלתי אותם מדוע הם מופתעים והם ענו לי שרב הוא לפחות בן 70, ושיש לו מעיל ארוך וכובר רחב שוליים. אז הבנתי כמה המרחק והניכור גדולים. את הזוג הזה בסופו של דבר חיתנתי בערב סוכות של אותה שנה ואת מסיבת העשור לנישואיהם הם בחרו לציין בסוכתנו שבירושלים.

אופטימיות זהירה

כשמדובר באופטימיות אני מציע לא להיות זהיר ואני מאמין מאוד גדול בזה שהעולם בסופו של דבר נעשה טוב יותר. כשאני רואה את הדור החדש שקם לנו, רמת ההתנדבות לשירות בצה"ל, את הרגישות החברתית במחאה האחרונה, את עוצמת לימוד התורה ואת הכישרונות הנפלאים אני מתמלא באופטימיות לא זהירה.

צהר החזירה את הרלוונטיות של הרב וכיום הוא חלק מההווה הישראלית < הרבנות היא אחד הביטויים החשובים להיותה של מדינת ישראל מדינה יהודית > יש כמיהה לחזרה לשורשים ולזהות היהודית < הגיע הזמן שנכבד את ההבדלים בינינו

בעקבות סגירת מיזם החתונות של ארגון צהר, ישבנו לשיחה עם הרב רפי פורשטיין, ממייסדי הארגון, ורב קהילת "דתי לאומי" בשכונת הר נוף בירושלים, לשיחה על הרעיון שעמד מאחורי פתיחת מיזם החתונות של ארגון צהר, על היקף המיזם ומה הוביל לסגירתו. וכמו תמיד, סיימנו באופטימיות זהירה

הרבנות הראשית

הרבנות הראשית היא אחד הביטויים החשובים של היותה של מדינת ישראל, מדינה יהודית. הרבנות הראשית צריכה להיות רבנות של כלל ישראל. הרבנות הראשית ידעה שנים יפות מאוד, שנים בהם היא משכה את אהדת העם, גם את החלקים הלא-דתיים שבו. היום, לצער, היא מושכת הרבה ביקורת וניכור, ואני סבור שענינה אינן נשואות לחלוטין לכלל הצרכים של העם היושב בציון.

אלטרנטיבה

אנחנו חלק בלתי נפרד מהמדינה. אנו משרתים בצבא, שותפים להתיישבות, לכלכלה ולמדע. מבחינה זו אנו רוצים להיות חלק מהרבנות הראשית ולפעול מטעמה. צהר קמה כדי 'למתוח את פניה' של הרבנות הראשית. לצערנו כל הרצון שלנו בקשר ובשותפות נדחה, וכך אנו מוצאים את עצמנו בעימות כואב. אנו לא רוצים להקים אלטרנטיבה, כיון שמסודות המדינה ובכללם הרבנות הראשית שייכים לנו לא פחות מלכל אזור אחר. אנו רוצים להחזיר את הרבנות הראשית לישראל למצב בו היא תהיה רלוונטית לכלל ישראל.

שורש המחלוקת

המחלוקת הנוכחית שבעקבותיה נאלצנו לסגור את מיזם הנישואין נובעת מכך שהרבנות הראשית לא אפשרה ל-550 רבנים מתוך 600 רבני צהר להשיא זוגות שאינם תלמידיהם. בין 550 הרבנים נמנים רבני ישובים, ר"מים ביישובות הסדר ובמכונות קדם צבאיות, ראשי ישיבות תיכוניות ואולפנות ועוד. המשמעות היא שזוג מגיע להירשם לנישואין אצל רשם הנישואין, ואם הרב שאמור לחתן אותם אינו מקבל משכורת מהרבנות הוא אינו רשאי לחתן. מהסיבה הזאת החלטנו לפתוח שלוחות ברבנויות שבהם רשמי הנישואין הם מהציונות הדתית, על מנת שיאפשרו את הרישום, כך עשו וממשיכים לעשות גם בחסידות בעלז.

מציאות קיימת

המציאות הקיימת היא שתוקנו תקנות שלא מאפשרות לרבני צהר להמשיך ולהשיא זוגות חילוניים. לדוגמה, ראש ישיבת הסדר רשאי לחתן את תלמידיו אולם את שכנו החילוני לא. הסיבה לכך היא כפי שכבר ציינתי, שאם אתה לא מקבל שכר מהרבנות, אתה אינך רשאי להשיא את מי שאינם ממוסדך. הצענו שאנחנו נרשום את הזוגות, וזה למעשה המיזם עליו אנחנו מדברים. הרבנות מסרבת להכיר בכך ועל כן אנחנו נאלצים לסגור מיזם נפלא שהשיא כ-2,000 זוגות חילוניים בשנה.

עטרה ליושנה

צהר החזירה את אהבת העם לרב, דבר שלא היה כבר הרבה מאוד שנים בעם. החזרנו את הרלוונטיות של הרב, הוא חלק מההווה הישראלית, הוא שותף לזעזועים ונמצא בקשר נפלא עם זוגות חילוניים שנישאו. עדיין לא השלמנו את המשימה אבל בהחלט עשינו צעד משמעותי. ראינו את עצמנו כשליחי הרבנות ורצינו לפתח מודל שהרבנות תהיה אהובה אולם

פרטי זה הכי? אסתר סילם-אלוש

גילוייה

ביחס הצוות הרפואי למטופלים ולמלוויהם. מלבד הרופא, שגילה אמפטיה וסימפטיה יוצאות דופן, עשו כל האחיות יד אחת בכדי להוכיח לנו שכאן

זה בית חולים. אחיות חסרות סבלנות עם תשובות לקונות, שבכל פעם שתפנה אליהן יתנו לך את התחושה שאתה מוציא דברים מפחפחיה, וממש כמו מלצרת במסעדה ישתדלו לעשות הכול מלבד להיות איתך בקשר עין, אלא אם אין להן שום ברירה אחרת.

אם המטרה שלהן היא לחזק את בתי החולים הציבוריים, הרי שהן עושות את עבודתן נאמנה. אם לא, לא בחר לי מה בדיוק אמור לתת בית חולים פרטי, מלבד הפרידה הפרטית שלך או של חברת הביטוח שלך מעשרות אלפי שקלים.

חשוב לומר: כן קיבלנו שם, לפחות כל שידוע לנו עד עתה, את מלא תשומת הלב של רופא מומחה, שבבית חולים ציבורי היינו יכולים רק לקוות שיואיל להביט לכיווננו, שלא לומר להיות נוכח בניתוח. אולם נראה לי שלא יזיק, הן לרפואה הציבורית והן לרפואה הפרטית, לנסות לפתח יחס מעט אדיב יותר ללקוחות שלהן: החולים, שבלעדיהם אין להן קיום.

יש אומרים שתחושה טובה היא חצי מהדרך להחלמה. שמעתי שניתן לתת תחושה טובה לאדם כשמציעים לו - חיוך.

זה המקום לציין שעדיף היה אם היינו יכולים לסמוך מכל הבחינות על בתי החולים הציבוריים ובכך לאפשר לכל שכבות האוכלוסייה ליהנות מהרפואה הטובה ביותר, שהרי אין תחום שהשוויון חשוב בו יותר.

עד אז, ניאלץ להסתפק בביטוחי בריאות משלימים נרחבים, כדי שלא נמצא את עצמנו חלילה מחוץ למשחק ■

למשל: "איפה המקלחת?" - "אין", ענתה בלקונית המפקדת, אה... סליחה, האחות.

"אין?! חזרו על דבריה בכדי לבדוק, אולי תשנה דעתה בעניין. "אין! חזרה ואמרה. "אז אין מתקלחים?" ניסנו להבין. "לא מתקלחים", הסבירה לנו האחיות הנכבדה.

"לא מתקלחים?! חזרו על דבריה כהלומי קרב. "לא!!"

"אבל הבאתי שמפו!!" קראה מ' ברגש, מנסה לשבור את האחות כדי שתחזור בה מפסיקתה.

לא הועילו הפצרותי.

לא בנו לכבודנו מקלחת, ואחר כבוד הסביח לנו שיש כוור ושנסתפק בזה.

אתם מבינים? אדם יוצא מניתוח, אני לא צריכה לפרט מאילו סיבות שונות ומשונות הוא עשוי להזדקק למקלחת, אולם מסתבר שעשרות אלפי שקלים לא נותנים לך את הזכות להתקלח. שילמת על הניתוח ותו לא.

בזה לא תמו גילויי החדשים על התמורה שאותה אתה מקבל תמורת בית חולים פרטי.

את החדר חלקה מ' עם מ' נוספת, כלומר עם מנותחת נוספת, אלא שזו התחלפה במהירות האור. מנותחת נכנסת וזו יוצאת. הן בקושי מצליחות להרים את ראשן מהכר וכבר מסבירים להן שאם לא יוסיפו עוד כמה מאות שקלים, המסיבה נגמרה והן מוזמנות לחזור הביתה ולהסתפק בשיחותיהם הרפואיים של אמא או של בן הזוג.

לך ניתן להוסיף חדרים קטנים, שאותם כפי שכבר הבנתם חולקים המנותחים עם מטופלים נוספים, חדרים שמתאמצים להזכיר בית חולים הרבה יותר משהם מתאמצים להזכיר כל דבר אחר - מיטות צרות, שידות עץ שהכול נופל מהן ועוד הפתעות.

אולם את הדמיון הרב ביותר לבית חולים ממשלתי מצאנו

בית חולים פרטי. נשמע מהודר. רציני. המקום הנכון להיות בו אם אתם נזקקים לניתוח, ואם יש לכם עניין לצאת מהניתוח במצב טוב מזה שבו הייתם כשנכנסתם אליו.

אלא שיש לי חדשות.

בכל הנוגע לבית החולים הפרטי שבו "זכיתי" אני לבקר השבוע, בעודי מלווה את בת משפחתי לניתוח דחוף, נראה שהציפיות שלנו מבתי חולים פרטיים מעט גבוהות מהמציאות.

תסכימו איתי שתמורת כמה עשרות אלפי שקלים עבור ניתוח בן שעתיים, הייתם מצפים לאדיבות, לחפזות או אפילו, באו נודה, ללקקנות ללקוח?

הייתם מצפים לאיזושהי תוספת, מעבר ליחס ולשיחת שלחם אנו זוכים בין כה וכה בבית חולים ממשלתי? תחשבו שוב.

נכנסנו לבית החולים לחוצים ונרגשים, כיאה לאנשים המלווים אדם קרוב לניתוח.

מיד נתקלנו במתקפה של אחות שנראתה לחוצה אף יותר מאתנו.

בטון של מפקד בצבא, שמזמן איבד את הסבלנות לחילים שלו, המטירה האחות על זו העומדת במרחק שעה בלבד מסכין המנתחים אינספור שאלות: "למה את אלרגית? מה אכלת? לא אכלת? למה את לא עונה?" בשלב מסוים פרצה מ', להלן המנותחת, בבכי. הבכי לא עשה רושם על המפקדת שמולנו. מבלי להסס, היא סובבה את גבה ל"נרגשת" ופנתה לקרוב משפחה אחר בחדר. "אתה יכול לענות על השאלות במקומה?" שאלה בטון חסר סבלנות. "כן כן", ענה זה המבוהל, מנסה לענות לשאלות על מ' מעת היותה בת 12.

לאחר שהתאוששנו קלות מהמתקפה וקראנו עוד כמה פרקי תהילים, התפנינו לשאול כמה שאלות טכניות,

הזלזלתי

אומרים, עם מחמאות לא הולכים למכולת...

בעלי עובד אצלך אבל הוא לא עובד שלך, אני מבינה שלפעמים יש עבודה דחופה והופעות בבית משפט ולקוחות שלוחצים. אבל זה בטח לא כל ערב ונראה לי הגיוני שעד השעה שבע הוא יעזוב את המשרד. שיחזור לארוחת ערב, שייספיק לראות את הבנות, שיהיה חלק מחיי היומיום ולא רק אבא של שבת. בשנתיים האחרונות בילית אותו יותר ממני!

ועוד דבר, אם הוא כבר הגיע הביתה, אם הוא כבר אזר אומץ ולקח בדחילו ורחימו יום חופש, אל תתקשר אליו, אל תסמס לו, תשחרר תן לו להרגע. ואל תזכיר לו את זה אחר-כך שנה שלמה.

אני יודעת איך אני "מסומנת" במשרד, אבל לצערי

קודם כל אני צריכה להגיד לך תודה, אתה מעסיק את בעלי כבר כמעט שנתיים והוא מעריך אותך מאוד, הוא אוהב את האנשים שהוא עובד איתם ונראה לי שהוא אפילו התרגל ללקוחות.

אבל יש כמה דברים שאני רוצה להגיד לך כבר הרבה זמן ואני לא מוצאת את ההזדמנות.

אני יודעת שאתה גם מעריך אותו מאוד, שאתה סומך עליו בעניינים עצומות ושאתה נותן לו תיקים שאתה לא בטוח שאתה תצליח להתמודד איתם. אני יודעת שהוא מבריק ואני יודעת שהוא מוכשר ואני יודעת שהוא פנומן ביחסי אנוש. ואני אפילו יודעת שגם אתה יודע את זה ושאתה גם מחמיא לו מעת לעת. אבל איך

גילויילב

בעלי יותר מדי לויאלי למשרד שלך. מזמן אמרתי לו שיפתח משרד בעצמו ביחד עם חבר מהלימודים ואין לי ספק שזה יצליח לו, אבל הוא כל כך שקוע בתיקים שלך שהוא לא מרים את הראש, אפילו לא להצעות עבודה יותר טובות.

מקווה שתעריך את זה וגם במובן השמאות של המילה הערכה. *

שאלה:

אני ואשתי נמצאים מזה תקופה ארוכה במשבר זוגי, ואנחנו מנסים "לעבוד" עליו בכוחות עצמנו. חשבתי שכדאי שנצא רק שנינו לחופשה, בלי הילדים, אולם בכל פעם אשתי מסרבת ומתירצת בתירוץ אחר: הילדים קטנים מדי בשביל להשאיר אותם בלעדינו, לחץ בעבודה, מחיר יקר וכו'. כעת היא הסכימה שנצא לחופשה, אולם בתנאי שאחותה ובעלה יצטרפו. אני סירבתי כיוון שרציתי להיות רק עם אשתי בלי תוספות. אולי את יכולה להסביר לי מה גורם לנשים להימנע מלצאת לחופשה לבד עם הבעל?

תשובה:

קשה לי שלא לחייך למקרא החלק האחרון של שאלתך. לקחת בעיה פרטית שלך והפכת אותה לבעיה מגדרית - בעיה של נשים שנמנעות מלצאת לחופשה עם בעליהן. בכך הסרת את האחריות מעליכם והצגת את הנושא כבעיה של הנשים. ובכן, נשים רבות יוצאות מדי פעם לחופשה עם בעליהן ומשאירות את הילדים עם סבתא, עם דודים וכדו'. **הבעיה שאתה מתאר היא פרטית שלכם. אשתך מסרבת לצאת איתך לבד לחופש.**

אתה מבין שלצורך כך היא מביאה תירוצים שונים, אבל אף אחד מהם הוא לא הסיבה האמיתית. בוא נבדוק מה יכולה להיות הסיבה האמיתית.

אתה כותב שהזוגיות שלכם נמצאת במשבר ושאתם מנסים 'לעבוד' עליה.

כחלק מהעבודה לשיפור הזוגיות, בחרת לצאת עם אשתך וליצור מציאות אינטימית. במציאות הזו אתה מדמיין שתוכל לשבת ולשוחח עם אשתך ללא הפרעה, לטייל ולבלות כשאין שום גורם שיכול להפריע לכם, ואולי גם לדבר על הבעיות שלכם ועל דרכי פיתרון.

כל זה טוב ויפה כאשר היחסים בין בני הזוג תקינים, כשהקשר טוב וכשידועים ששהייה ביחד במשך מספר ימים תעשה רק טוב לזוגיות.

אבל אצלכם, כפי שאתה מעיד, הזוגיות במשבר. ואתה

חושב לתקן את המצב על-ידי יציאה לנופש עם אשתך לבד.

מכך בדיוק אשתך חוששת. האינטימיות הזו מפחידה אותה.

מבחינתך - ההצעה שלך טובת נפש בחובה הזדמנות גדולה. מבחינתה - בהצעה שלך יש סיכון גדול. היא צריכה להיות איתך לבד יומיים-שלושה. אם מתפתח עימות ביניכם, אין לאן לברוח. אין לרוץ לילד כי הוא בוכה, אין ללכת לשכנה לשאול משהו, וכו'. היא צריכה להתמודד איתך לבד. ומזה היא חוששת.

לכן, כמוצא אחרון היא מציעה לצרף אליכם את אחותה ואת בעלה. הם מהווים איזשהו "פתח מילוט". במקרה שהיא לא תוכל לשאת את המציאות האינטימית איתך, יש לה את אחותה.

ניתן להבין את החשש שלה מלהיות איתך לבד במשך מספר ימים. זה לא חשש ממך אישית - אלא חשש מלהתעמת עם הזוגיות שלכם, חשש לפרק ולהתבונן בדברים שגרמו למשבר בזוגיות שלכם וכדו'.

יתכן גם שאין לה את הכלים להתמודד עם כל זה. יכול להיות שלך יש, אבל לה אין.

יתכן שאתה מציע לה משהו מרוכז מדי, מספר ימים, דבר שהיא לא יכולה להכיל אותו במצבכם הנוכחי.

הצעתך לך - לעשות זאת בשלבים ובמנות קטנות. כלומר, תתחיל בהצעה לצאת לבילוי משותף שיכול לעניין אותה למספר שעות בלבד - טיול, תערוכה, ארוחה במסעדה וכדו'. אם זו תהיה חוויה נעימה, אפשר להמשיך בכיוון הזה פעמים נוספות. לאחר מכן, אשתך תעז להסכים ליציאה ליום אחד, וכך ככל שהחוויה תהיה נעימה ולא מאיימת - היא תסכים להמשיך להיות איתך לבד והאינטימיות לא תאיים עליה.

אבל כדי שכל זה יקרה, עליכם לשפר את האווירה הקיימת ביניכם. יציאה לנופש יכולה להיטיב עם הזוגיות כאשר הבסיס מוצק וחזק, ולא כאשר הוא מעורער כפי שאתה מרחיב במכתבך.

העבודה על שיקום הנישואין שלכם היא חשובה ודורשת אומץ וכוחות רבים. אין פתרונות בזק כדוגמת יציאה לנופש למספר ימים.

אפשר, בד בבד עם הטיפול הזוגי, לצאת ביחד ולבד בהדרגה כפי שהסברתי לעיל.

ככל שתקדמו בעבודה הזוגית שלכם ותצליחו לשקם את חיי הנישואין שלכם, כך הפחד של אשתך מיציאה איתך לבד ילך ויפחת והיא תראה בכך הזדמנות ולא איום. בהצלחה ■

המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מחמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור 'גילוי לב'

המדור מוקדש ל:

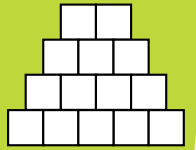
ורד ממון וגדי סליג;
הדר גליק ועידן רובין;
שמוליק גולדרייך ונחמה ירס;
וחיה שיר זילברברג ונעם דולב
שהתחתנו/מתחתנים השבוע.
ול: יוסף חיים שקד ואפרת זיתוני;
רעות אורון ורועי דהרי;
רית כהן ובצלאל כהן;
ורבקה לש ודביר שרביט
שהתארסו בשבוע האחרון.
ולכל אלו שעדיין מחפשים,
שימצאו בקרוב!

גם לכם היו פדיחות בדייטים?
גם לכן נמאס לשמוע את השאלה
איך יראה שולחן השבת שלכם,
ועוד יותר את התשובה של הצד השני?
שלחו אלינו ל: gdaat@pisrael.com
או ספרו לנו בפייסבוק
פדיחות וסיפורים מצחיקים מדייטים,
ואת הסיפורים הטובים ביותר
נכניס לבעות בקומיקס.

דעת ילדים

(קורסים מנהל מנהל)

1. החיה נחתכה בסופה (י"ח, י')
2. נשמט ראשו של השיעור הקשה שקיבלתי (י"ט, י"ד)
3. בראשיתו האות העשירית באמצע צח ובסופו כגיל האב (כ"א, ד')
4. חייכתי חיוך גדול (י"ח, ט"ו)

תשובות שלחו למייל:
yeladim@pisrael.com
עד יום שלישי הקרוב.
בין הפותרים נכונה יוגרלו פרסים. בהצלחה!

חידת השבוע

לאדם אומהט עוזאמט

פתרון ריבוע הקסם
מהשבוע שעבר:

הזוכה:

מעין אמונה ליכטמן מאשקלון

היכל הילדים

יוסף קאופמן

פיצוחים

חידת השבוע

לאדם אומהט עוזאמט

- הנה שאלה לא קשה,
- מתחילת הפרשה -
- והכוונה - לאנשים שלושה -
- שמבלי איש להפחיד -
- הם הופכים ליחיד

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com עד יום שלישי הקרוב.

תשובה לפרשת לך-בפרק י"ד פסוק ב' מזכירים ברע - מלך סדום, וברשע - מלך עמורה.
הזוכה: ניר טקל, גבעת שמואל

המדור בחסות:

NEW COLLECTION 2012
www.j-k-shop.com

הנה למזמינים באתר

www.j-k.co.il | 09-7941048 | 050-7344422

ניתן להשיג ברשת:

המשביר לצורך קנייה

בחוק עד 1.1.12 | המלוי מגביל ל-1000 עד
כפוף לפרטים המשתתפים במבצע ולמגוון הקיים בסניף | אין כפל מבצעים והנחות
המחירים באילת אינם כוללים מע"מ

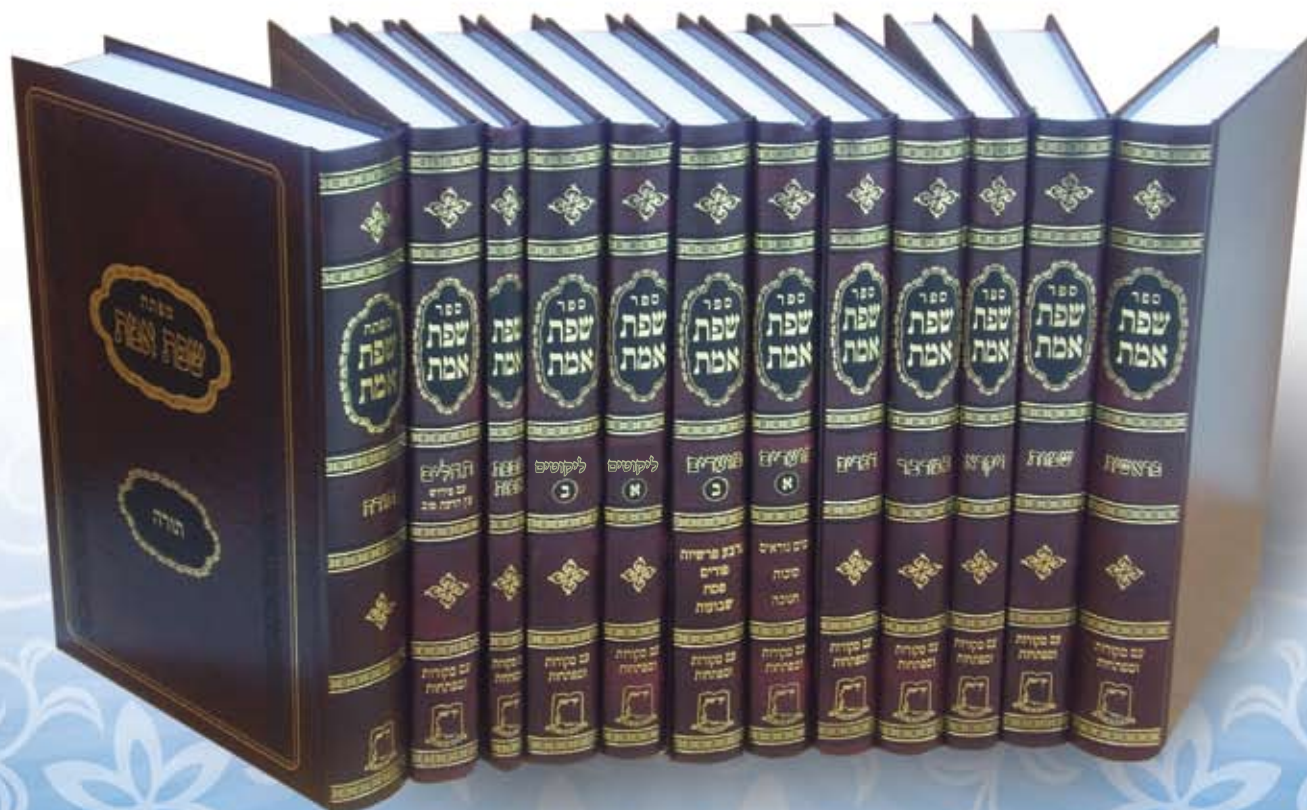
דרושים סוכנים

עד
30%
הנחה

סימנו!

עם יציאת 2 הכרכים החדשים
שפת אמת ליקוטים
הושלמה ב"ה הסידרה המפוארת של
שפת אמת אור עציון

♦ אותיות מרובעות ♦ פתיחת ראשי תיבות וקיצורים ♦ איתור כל המקורות
והבאת עיקריהם בהערות כולל מקורות נדירים בכתבי הסוד והחסידות ♦ ועוד

מבצעים מיוחדים לרוכשים סטים:

סט ליקוטים החדש (2 כרכים)
סט רגיל (9 כרכים) - תורה, מועדים, ליקוטים
סט תורה (5 כרכים) - חמישה חומשי תורה
סט מורחב (13 כרכים) - תורה, מועדים, ליקוטים, תהלים, אבות, הגדה, מפתח
מחירים מיוחדים להשלמת כרכים בודדים חסרים

להשיג בחנויות ובהוצאה:

אור עציון ספרי איכות תורניים 08-8502822 www.machon.oretzion.com

